

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษา
หลักสูตรสองภาษา (ไทย-จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร

ชญพร สวนงาม*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษา หลักสูตรสองภาษา (ไทย-จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 109 คน ด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ค่า t-test และทดสอบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน One Way Analysis of Variance ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูมีความความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษา หลักสูตรสองภาษา (ไทย-จีน) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษา หลักสูตรสองภาษา (ไทย-จีน) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร ภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่ด้านงบประมาณแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี ความคิดเห็น มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปี

คำสำคัญ : 1) ความคิดเห็น 2) การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษา

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา

บทนำ

การมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหลักสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญ และสถานศึกษาจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจนั้น ได้ถูกกำหนดโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ใน มาตรา 87 ที่ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ร่วมตัดสินใจและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐทุกด้านตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับท้องถิ่น (เอกสารอบรมผู้นำการเปลี่ยนแปลงสำหรับผู้บริหาร. สืบค้นวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/200818>) และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 8(2) มาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนโดยการจัดการกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนชุมชนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การพัฒนาระหว่างชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 หน้า 14-25)

การจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 5 มาตรา 39 ประกอบด้วยโครงสร้างการบริหารงาน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านงานวิชาการ งานประมาณ งานบุคคล และการบริหารทั่วไป ซึ่งงานทั้ง 4 ด้านนี้ สอดคล้องกับแนวทางการกระจายอำนาจโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน และเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการศึกษาเป็นหลัก แนวทางการจัดการศึกษาในปัจจุบัน รัฐบาลต้องการให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยเฉพาะการจัดการศึกษาในท้องถิ่น ที่ต้องมีความหลากหลาย สนองตามศักยภาพของบุคคล สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความ

ต้องการของชุมชนและท้องถิ่นมากที่สุด ดังนั้นทุกสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องจัดการศึกษาโดยให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาตามกฎหมายที่กำหนดมาข้างต้น โดยมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน ตามมาตรา 39 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 คือ ทางด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังที่กล่าวมาข้างต้นจะมีบทบัญญัติสาระสำคัญเกี่ยวกับหลักการจัดการศึกษาให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา แต่ชุมชนเข้าใจว่าการจัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของโรงเรียน การจัดการเรียนการสอนเป็นหน้าที่ของครู และผู้บริหารโรงเรียนเท่านั้น จากบันทึกการเข้าร่วมประชุมของคณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครองของสถานศึกษาที่ผู้วิจัยปฏิบัติงาน ผู้ที่มาร่วมประชุมไม่มีบทบาทในการตัดสินใจ ไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเองในการมีส่วนร่วม ส่วนใหญ่จะเป็นการมารับทราบการปฏิบัติงานของโรงเรียนเท่านั้น จึงเป็นสาเหตุให้ความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษา ห่างเหินขาดการสื่อสารที่ดี ผู้ปกครองไม่เข้าใจความเคลื่อนไหวและการปรับเปลี่ยนนโยบายการศึกษาของรัฐและสถานศึกษา ต่างฝ่ายต่างมีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ชุมชนมีทัศนคติที่ไม่ดีขาดความเลื่อมใสศรัทธาครูในสถานศึกษา อีกทั้งผู้บริหารซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในการกำหนดนโยบายในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาไม่ได้เห็นความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมเท่าที่ควร ซึ่งเป็นสาเหตุให้การจัดการศึกษาไม่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษา หลักสูตรสองภาษา (ไทย-จีน) สังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร เพื่อนำข้อเสนอที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาร่วมกับสถานศึกษาให้เกิดการพัฒนามากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การทำงาน

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกันมีความความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูจำนวน 150 คน ในสถานศึกษากลุ่มหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร และใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชากร จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 109 คน โดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างในภาวิดา ธาราศิริสุทธิและคณะ, 2555)

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศและประสบการณ์การทำงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ด้านงานวิชาการ 2) ด้านงานบุคคล 3) ด้านงานงบประมาณ 4) ด้านงานบริหารทั่วไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) มี

ลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. . ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ (Independent Sample t-test)

4. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเซฟเฟ้ (Scheffe's Post hoc Comparison)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สถานศึกษามีแนวทางในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของชุมชนในสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา(ไทย-จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ตรงตามความต้องการครูผู้สอน

2. ครูผู้สอนในสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา(ไทย-จีน) สามารถนำข้อมูลไปประยุกต์ใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ตรงตามความต้องการของชุมชน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุป ได้ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษา

หลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานครทั้งภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่ด้านงบประมาณแตกต่างกัน โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี คิดเห็น มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปี

การอภิปรายผล

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานอันชอบธรรมของประชาชนที่ได้แสดงออกเกี่ยวกับการปรับปรุงวิถีชีวิตของเขา เป็นตัวบ่งชี้ของการพัฒนาชุมชน ยิ่งประชาชนมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้นแสดงว่าประชาชนเข้าใจในบทบาท สิทธิ และหน้าที่ของตนเองว่าจะได้รับประโยชน์จากการมีส่วนร่วม ทำให้การดำเนินงานของชุมชนโปร่งใส เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการระดมทรัพยากรทั้งทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรด้านอื่น มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การมีส่วนร่วมทำให้ประชาชนมีโอกาสที่จะได้ใช้และพัฒนาความสามารถของตนเอง ได้ตระหนักในปัญหาของตนและทำให้กระบวนการในการแก้ปัญหาสนองต่อความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง ทำให้ชุมชนรู้สึกเป็นเจ้าของ มีฉันทามติส่งผลให้ชุมชนหรือสังคมมีความเข้มแข็ง การมีส่วนร่วมของชุมชนที่มีบทบาทมากที่สุด คือการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษาที่อยู่ในที่ตั้งของชุมชนตนเองเป็นการมีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการ การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหา

และการประเมิน หรือ การร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ไขกับสถานศึกษา เพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมในสถานศึกษาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นนั้น ตามสิทธิ หน้าที่และบทบาทที่กฎหมายได้กำหนดไว้ โดยการสนับสนุน ทรัพยากรและร่วมวางแผนการระดมทรัพยากรทางการศึกษาทั้งส่วนที่เป็นทุนทรัพย์ อุปกรณ์การเรียน ทรัพยากรบุคคล ร่วมเป็นกรรมการพิจารณาผลการปฏิบัติงานของบุคลากรในโรงเรียน ประชุมวางแผนพัฒนา อาคารสถานที่ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ดูแลพฤติกรรมและการเรียนของนักเรียน ร่วมใช้สาธารณะประโยชน์จากทางสถานศึกษา เป็นวิทยากรให้ความรู้และจัดการเรียนรู้ร่วมกับคณะครู โดย ผู้ปกครองที่มีความรู้และมีเวลาว่างมาให้ความรู้ด้านวิชาการ ด้านภูมิปัญญา สถานศึกษาได้บุคลากรเพิ่ม ผู้ปกครองมีความภาคภูมิใจที่ได้สอนบุตรหลาน รวมถึงนักเรียนมีความเคารพและนับถือในตัวผู้ปกครองเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนซึ่งเป็นการมีส่วนร่วม ในรูปแบบของคณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชื่นกมล อุชชิน (2556) ที่ได้กล่าวไว้ว่าชุมชนเคยได้รับความรู้และเข้าใจในบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษามาพอสมควรเนื่องจากได้มีการกำหนดให้มีส่วนร่วมในฐานะคณะกรรมการ โรงเรียน กรรมการสถานศึกษา และเปิดโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาในโอกาสและรูปแบบวิธีการ ต่าง ๆ ซึ่งสถานศึกษาได้ดำเนินการในรูปแบบของกรรมการและสถานศึกษายังมีพื้นฐานในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ทั้งทางตรงและทางอ้อม สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประพันธ์ เหลืองทองนารา (2556) ชุมชนมีกลุ่มผู้นำและกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนที่มีศักยภาพเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประชญาภรณ์ โปทา (2559) ผู้ปกครองและคนในชุมชน เข้าใจและเห็นถึงความสำคัญของการศึกษา การจัดการศึกษาให้เกิดผลดีมีประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของอุไร อุดมประเสริฐ (2556) ปัจจุบันชุมชน มีความรู้ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเอง และร่วมคิด ร่วมทำ ร่วม

แก้ปัญหา ในการจัดการศึกษามากขึ้น ทำให้การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ส่งผลให้ระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 4 ด้าน

และเมื่อพิจารณารายด้าน ในด้านงานวิชาการ ครูมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะงานวิชาการในสถานศึกษาเป็นงานที่มีความสำคัญสูงสุด เป็นหัวใจในการดำเนินงานของสถานศึกษา มีหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญที่สุดของงานวิชาการ ใช้กำกับการจัดระบบทำงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และใช้กำกับกระบวนการทำงานต่างๆ ให้ตอบสนอง สนับสนุนการทำงานวิชาการของสถานศึกษา คือ ให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ ให้ได้คนที่เป็นคนสมบูรณ์งานวิชาการจึงกลายเป็นงานศูนย์กลางของการบริหารสถานศึกษา ที่จะครอบคลุมงานทั้งระบบ เพื่อให้เกิดคุณภาพและประโยชน์สูงสุดของผู้เรียน ที่สอดคล้องกับหลักการจัดการศึกษาที่เต็มไปด้วยสิ่งแวดล้อม บรรยากาศ กิจกรรม และ โอกาส ตลอดจนสิ่งที่ส่งเสริม สนับสนุน ชักนำให้เด็กได้มีประสบการณ์ที่เกิดกระบวนการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของผู้เรียนทั้งที่บ้านและที่สถานศึกษา ทำให้สถานศึกษาได้มาตรฐานและคุณภาพซึ่งมาตรฐานและคุณภาพของงานวิชาการนั้นขึ้นอยู่กับหลักสูตรสถานศึกษาที่สนองต่อจุดมุ่งหมายของการจัดการการศึกษาของชาติและความต้องการของชุมชน โดยชุมชนใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กำหนดนโยบาย เป้าหมายการจัดการศึกษาแก่สถานศึกษา และร่วมสนับสนุน สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของนักเรียน สนับสนุนเสื้อผ้าสำหรับนักเรียนตลอดจนการสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้รับบริการ นำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ติดตามข่าวทางด้านการศึกษา ให้ความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาและหลักสูตรท้องถิ่นเพื่อที่จะได้มีความรู้ เข้าใจในบทบาทหน้าที่การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดขึ้น ร่วมวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาทางการเรียนของนักเรียนและเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบรายงานผลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน การ

ดำเนินงานด้านงานวิชาการของสถานศึกษาจึงมีมาตรฐานและคุณภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรียาภรณ์ พิมพาเรือ (2556) ได้กล่าวว่าชุมชนมีส่วนร่วมโดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการดำเนินงานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจัดวิทยากรที่เป็นลูกเสือชาวบ้านเข้าร่วมเป็นวิทยากร และโดยส่วนมากเป็นชุมชนยุคใหม่ มีช่องทางการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาและเริ่มเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษามากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของคณกร อัจฉริต (2556) ได้กล่าวว่าชุมชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร โรงเรียนและหลักสูตรท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของฉันทกมล อุชชิน (2556) ที่กล่าวว่าสถานศึกษาได้เปิดโอกาสให้จากชุมชนมีส่วนร่วมในการเสนอแนะการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ร่วมวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาทางการเรียนของนักเรียนและเข้าร่วมประชุมเพื่อรับทราบรายงานผลเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของโรงเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของอุไร อุดมประเสริฐ (2556) ได้กล่าวว่าสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในด้านงานวิชาการในเรื่องของการ กำหนดนโยบาย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ แผนพัฒนาวิชาการของสถานศึกษา ซึ่งชุมชนมีบทบาทหน้าที่ให้การสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ กำกับติดตามผลการดำเนินงานวิชาการ ส่งผลให้ระดับความคิดเห็นด้านงานวิชาการอยู่ในระดับมาก

ด้านงานงบประมาณ ครูมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะงบประมาณมีความสำคัญต่อการดำเนินงานในสถานศึกษา คือเป็นเครื่องมือในการจัดสรรทรัพยากร ประชาสัมพันธ์ ของการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษาดำเนินกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา ยังสามารถเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น งานวิชาการ งานบุคลากร งานบริหารทั่วไป ต้องอาศัยเงินงบประมาณในการดำเนินงานทั้งสิ้น การดำเนินงานด้านงบประมาณ นั้นเริ่มตั้งแต่

การจัดตั้งงบประมาณ การแสวงหางบประมาณรายได้ แสวงหาแหล่งเงินทุน การใช้จ่ายงบประมาณ การรายงานงบประมาณ ซึ่งจะต้องดำเนินการ โดยการอาศัยข้อมูล ตามบริบทของสถานศึกษานั้น ๆ ในการดำเนินงานด้านงบประมาณของสถานศึกษานั้น สถานศึกษาจะต้องเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 8(2) มาตรา 29 ได้กำหนดไว้ คือ การมีส่วนร่วมในการจัดหาวัสดุ เทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ในการเรียน มีส่วนร่วมประเมินการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนการใช้จ่ายของสถานศึกษาและประชุมชี้แจงการใช้จ่ายงบประมาณให้ชุมชนทราบ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดจ้าง มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของโครงการต่างๆ ของสถานศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาสถานศึกษา ได้รับผลประโยชน์จากการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ เป็นผู้สนับสนุน ทรัพยากรทางการศึกษา ส่งเสริมและร่วมในกิจกรรมการระดมทุน หรือ การหางบประมาณให้แก่สถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของอุไร อุดมประเสริฐ (2556 หน้า 64) ได้กล่าวไว้ว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในด้านการบริหารงบประมาณในระดับมาก เนื่องจาก ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานการใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา และชุมชนได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานด้านการเงินและทรัพยากร อื่น ๆ ของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของชื่นกมล อุซชิน (2556 หน้า 79) ได้กล่าวไว้ว่า สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้าร่วมประชุมรับทราบรายงานผลการใช้งบประมาณของโรงเรียนร่วมสมทบทุนในการจัดซื้อวัสดุ ครุภัณฑ์หรืออุปกรณ์ ทางการเรียน

ด้านงานบุคคล ครูมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า งานบุคคลมีความสำคัญต่อการดำเนินงานของสถานศึกษา คือ ช่วยเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลในสถานศึกษา สร้างความเชื่อมั่นและความศรัทธา เกื้อหนุนและจูงใจให้สมาชิกของสถานศึกษาเกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาทำให้สถานศึกษาพัฒนาบรรลุตามจุดมุ่งหมายของการจัด

การศึกษา บุคคลมีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน เกิดความจงรักภักดีต่อสถานศึกษา ช่วยสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาดำเนินไปด้วยความราบรื่น ก่อให้เกิดความศรัทธาต่อผู้บังคับบัญชาอย่างแท้จริงการขัดคำสั่งโต้แย้งและหลีกเลี่ยงงานจะไม่เกิด เกื้อหนุนจงใจให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา เพราะว่างานบุคลากรในสถานศึกษา เป็นการดำเนินงานเกี่ยวกับบุคลากรในหน่วยงาน มีขอบข่ายครอบคลุมตั้งแต่การกำหนดนโยบายการทำแผน อัตราค่าจ้างการกำหนดค่าตอบแทน การสรรหาบรรจุ แต่งตั้งการพัฒนาสร้างขวัญกำลังใจการดำเนินการทางวินัย ตลอดจนการให้พ้นจากหน่วยงาน สถานศึกษาเป็นหน่วยงานระดับ ปฏิบัติซึ่งรับนโยบายจากหน่วยเหนือสูงขึ้น ไป ภารกิจงานบุคคล บางอย่าง เช่น การบรรจุแต่งตั้งการคัดเลือกบุคลากรได้ดำเนินเสร็จสิ้นในระดับอำเภอ และจังหวัดนั้นบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาจึงเน้นในด้านการจัดบุคลากรเข้าปฏิบัติงาน การพัฒนาข้าราชการบุคลากร การรักษาระเบียบวินัย การประเมินผลการปฏิบัติงาน การควบคุม กำกับ ติดตาม และนิเทศบุคลากร ในการดำเนินงานด้านบุคคล ในสถานศึกษาจำเป็นต้องให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 8(2) มาตรา 29 ได้ กำหนดไว้ คือ ชุมชนก็ได้มีส่วนร่วมในการสรรหาบุคลากรในกรณีที่ขาดแคลนครู เลือสรรหาบุคคลในชุมชนมาทำงานใน โรงเรียนในรูปแบบของวิทยากร หรือ สนับสนุนงบประมาณในการจ้างบุคลากรในวิชาที่ขาดแคลน สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมสัมพันธ์ชุมชน ช่วยเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคลใน สถานศึกษา สร้างความเชื่อมั่นและความศรัทธา เกื้อหนุนและจงใจให้สมาชิกของ สถานศึกษาและชุมชนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาทำให้ สถานศึกษาพัฒนาบรรลุตามจุดหมายของการจัดการศึกษา บุคคลมีขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติงาน เกิดความจงรักภักดีต่อสถานศึกษา ช่วยสร้างสัมพันธภาพระหว่าง ผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชาและชุมชน ดำเนินไปด้วยความราบรื่น ก่อให้เกิดความ ศรัทธาต่อผู้บังคับบัญชาอย่างแท้จริงการขัดคำสั่งโต้แย้งและหลีกเลี่ยงงานจะไม่เกิด

สอดคล้องกับงานวิจัยของอิพงษ์ ดาวเวียงกัน (2555) ได้กล่าวว่า ด้านการบริหาร บริหารบุคคลชุมชนก็ได้มีส่วนร่วมในการให้คำปรึกษาหารือ รับทราบข้อมูลความขาดแคลนครู นอกจากนี้ยังมีส่วนร่วมในการเลือกสรรหาบุคคลในชุมชนมาทำงานในโรงเรียนและได้ประสานงานเพื่อของบประมาณไปยังองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมา จัดจ้างวิทยากรและบุคลากรในวิชาที่ขาดแคลนสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุพรรณ ศิลา เณร, 2556) ได้กล่าวไว้ว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการสร้างขวัญและกำลังใจของครู มีส่วนร่วมในการพัฒนาครูและส่งเสริมความก้าวหน้าในการพัฒนาวิทยฐานะ โดยการเป็นที่ปรึกษาในด้านวิทยากรและการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการทำผลงานเพื่อเพิ่มวิทยฐานะ สอดคล้องกับการวิจัยของ พรหมจรินทร์ ชั่งทอง (2555) ได้กล่าวว่าชุมชนมีส่วนร่วมในงานบุคลากรในระดับมาก เนื่องจากโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองและชุมชนมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ส่งผลให้การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

ด้านงานบริหารงานทั่วไป ครูมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะงานบริหารทั่วไปเป็นที่มีความเกี่ยวข้องกับการให้บริการนักเรียน ครูและบุคลากรต่างๆ ในสถานศึกษา เป็นงานที่ส่งเสริมสนับสนุนและการอำนวยความสะดวกต่างๆ ในการให้บริการการศึกษาทุกรูปแบบ เช่น การดูแลอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อม การจัดสำมะโนนักเรียน การรับนักเรียน การส่งเสริมและประสานงานด้านการจัดการศึกษา การระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาการส่งเสริมกิจกรรมนักเรียน การประชาสัมพันธ์งานการศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนและประสานงานด้านการจัดการศึกษาของบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานสถาบันอื่นที่จัดการศึกษาการประสานงานกับส่วนราชการและหน่วยงานอื่นการจัดระบบควบคุมภายในหน่วยงานงานบริการสาธารณะ และงานที่ไม่ได้ระบุไว้ในงานอื่น สถานศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ โดยมีคณะครูและเจ้าหน้าที่ร่วมกันดำเนินการ ให้บรรลุตามนโยบายและ

มาตรฐานการศึกษาที่โรงเรียนกำหนดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ในการดำเนินงานด้านบริหารทั่วไปในสถานศึกษาจำเป็นต้องให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 8(2) มาตรา 29 คือ สถานศึกษาให้ชุมชนเข้ามีส่วนร่วมในการสนับสนุนทรัพยากรในการทำแหล่งเรียนรู้ สนับสนุนการใช้ทรัพยากรในชุมชนเป็นแหล่งเรียนรู้ทางภูมิปัญญาท้องถิ่นและให้สถานศึกษาได้ใช้เป็นแหล่งทัศนศึกษา พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานกิจกรรมต่าง วันสำคัญต่าง ๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้น และมีส่วนร่วมในการใช้อาคารสถานที่ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชนพร้อมทั้งมีส่วนในการดูแลรักษาอาคารสถานที่ของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไร อุดมประเสริฐ (2556 หน้า 64) ได้กล่าวว่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแลอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการใช้บริการอาคารสถานที่ของสถานศึกษาจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนและสอดคล้องกับ ชื่นกมล อุษชิน (2556 หน้า 80) ได้กล่าวไว้ว่า ชุมชนได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมทัศนศึกษานอกสถานที่ และมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนปฏิบัติการส่งผลให้ระดับความคิดเห็นด้านบริหารทั่วไปอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันผลการวิจัยนี้ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูที่มีเพศแตกต่างกันส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันครูเพศชายและหญิงเห็นว่าการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของประชาชนในชุมชนต่างก็มาจากชุมชนในพื้นที่ที่เป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบริเวณใกล้เคียงกับสถานศึกษา วัฒนธรรมความเชื่อ ค่านิยมเป็นไปในทางเดียวกัน และปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเอง เป็นกลุ่มประชาชนในยุคใหม่ที่มีความรู้และการศึกษา อีกทั้งสถานศึกษาได้ทำการประชาสัมพันธ์ จัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมกับสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ

อุไร อุดมประเสริฐ (2556) ได้กล่าวไว้ว่า เพศชายและเพศหญิงที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ต่างมาจากคนในพื้นที่ ชุมชนนั้น ๆ อยู่ใกล้โรงเรียนและปฏิบัติตามหน้าที่ของตน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ และได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจในบทบาทของตนเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของศิจารย์ พรหมเอาะ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า ที่ระดับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมเมื่อจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกันเพราะชุมชนทั้งชายและหญิงเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาเหมือนกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์การทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอาจเป็นเพราะสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ครู บุคลากรและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านงบประมาณ ดำเนินงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ มีความคล่องตัวในการบริหารจัดการทรัพยากรของสถานศึกษา อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ภายใต้การบริหารจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างประหยัด คุ่มค่า ชุมชนมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ของการบริหารงบประมาณของสถานศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม และมีส่วนร่วมในการจัดหา แสวงหา สนับสนุนงบประมาณของสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของภาวิณี ชุนศรี (2557) ได้กล่าวไว้ว่าการที่สถานศึกษาเปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงาน และผู้บริหารดำเนินงานด้วยความโปร่งใส บุคลากรและชุมชนทราบถึง นโยบายการดำเนินงานด้านงบประมาณ ได้ร่วมวางแผนการใช้งบประมาณและได้รับผลประโยชน์จากการบริหารงบประมาณของสถานศึกษา ทำให้ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของครูจำแนกตามประสบการณ์การทำงานในภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านงบประมาณครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 5 ปี มีความคิดเห็น มากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มากกว่า 10 ปี อาจเป็นเพราะว่า การดำเนินงานในปัจจุบันอาศัยเทคโนโลยีในการทำงาน ครูที่ประสบการณ์ในการทำงานน้อย เป็นครูสมัยใหม่คุ้นชินกับเทคโนโลยี ทำให้ได้รับการไว้วางใจในการทำงานมากกว่าครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ซึ่งเป็นครู

ที่ใช้เทคโนโลยีไม่คล่อง ไม่ค่อยเข้าใจในระบบการเงินและงบประมาณที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ในการทำงาน ทำให้ผู้บริหารเลือกคนรุ่นใหม่ในการทำงานด้านงบประมาณมากกว่าคนที่มีความสามารถมากกว่า อีกทั้งคนที่มีความสามารถในการทำงานน้อยมีมุมมองในการทำงานที่ไม่ซับซ้อนเท่ากับคนที่มีความสามารถมาก ทำให้ไม่มีโอกาสในการทำงานด้านงบประมาณ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของซูบริ ม่วงกุ่ม (2558) ได้กล่าวไว้ว่า ครูที่มีความสามารถในการทำงานต่ำกว่า 5 ปี อาจจะมีประสบการณ์ในการศึกษาและปฏิบัติงานด้านงบประมาณน้อย ความรู้ความชำนาญในด้านการบริหารจัดการหรือการปฏิบัติงานอาจจะยังไม่ชัดเจน ทำให้ไม่มีโอกาสในการทำงาน จึงทำให้ระดับความคิดเห็นแตกต่างจากผู้ที่มีความสามารถมากกว่าผู้ที่ปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาสถานศึกษาหลักสูตรสองภาษา (ไทย – จีน) สังกัดกรุงเทพมหานคร ใน ด้านการบริหารงานทั่วไป โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สถานศึกษาควรพัฒนาและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น ดังนี้

1.1 ด้านงานวิชาการ สถานศึกษาควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เพิ่มพูนความรู้ โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของชุมชน

1.2 ด้านงานบุคคล สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสนับสนุนครูและบุคลากรหลักสูตรสองภาษา (ไทย-จีน) ในการทำผลงานเพิ่มวิทยฐานะ โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.3 ด้านงบประมาณ สถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสนอข้อคิดเห็นและร่วมเป็นกรรมการควบคุมการก่อสร้างให้กับสถานศึกษา โดยให้บุคลากรในชุมชนที่มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านเป็นที่ปรึกษา

1.4 ด้านงานบริหารทั่วไป สถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการดูแล ผู้เรียน ให้ได้รับความปลอดภัยจากอันตราย ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

คณกร อัจฉริต.(2556) .การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนคลองใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 17.วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่นกมล อุชชิน.(2556).การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนเขาพระสุรธรรม สำนักงานเขตพื้นที่ประถมศึกษาสระแก้ว เขต 2.
วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยบูรพา

ชบุรี ม่วงกุ่ม (2558).การบริหารงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงานตามยุทธศาสตร์ใน
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต.วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
ปรัชญาภรณ์ โปทา (2559) .การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนบ้านเขาตะแบกสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี
เขต 3.วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์,มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประพันธ์ เหลืองทองนารา.(2556) .แนวทางส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการ
จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของ โรงเรียนพรหมพิรามวิทยา อำเภอพรหมพิราม
จังหวัดพิษณุโลก.วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูล
สงคราม.

ภาวิณี ขุนศรี.(2557).การมีส่วนร่วมของครูในการบริหาร โรงเรียนสังกัดเขตเทศบาลนคร
ยะลา.สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ,
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

- พัชรียาภรณ์ พิมพาเรือ.(2556). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นเขต 5.
 วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,
 มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- พรหมจรินทร์ ช่างทอง.(2555). ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการ
 บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนอนุบาลเวียงเชียงรุ้ง โรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยา
 และโรงเรียนเวียงเชียงรุ้งวิทยาคม
- ศิญารัตน์ พรหมเอาะ.(2558).การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย
 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตอำเภอประโคนชัย จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์
 ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- สุพรรณ ศิลาเนร.(2556).การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารการศึกษาของ
 โรงเรียนตึก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32. วิทยานิพนธ์
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. สำนักงาน. (2553). การสร้าง
 เครือข่ายและการมีส่วนร่วม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย.
- อธิพงษ์ ดาวเวียงกัน.(2555).การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการศึกษาของโรงเรียน
 บ้านแม่หวานหลวง อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่.การค้นคว้าแบบอิสระ
 ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา,มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- อุไร อุดมประเสริฐ (2556). ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัด
 การศึกษาของสถานศึกษาในศูนย์เครือข่ายวังไคร้ – ท่าแลง สังกัดสำนักงานเขต
 พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2.สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
 มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ
- เอกสารอบรมผู้นำการเปลี่ยนแปลงสำหรับผู้บริหาร. สืบค้นวันที่ 15 พฤษภาคม
 พ.ศ. 2560 จาก <https://www.gotoknow.org/posts/200818>